

AMARI

A

OBLUDNÉ DIVY

*Ak zlyhá, nadprirodzený svet už nikdy
nebude taký ako predtým*

B. B. ALSTON

ikar

AMARI

A
OBLUDNÉ DIVY

B. B. ALSTON

AMARI

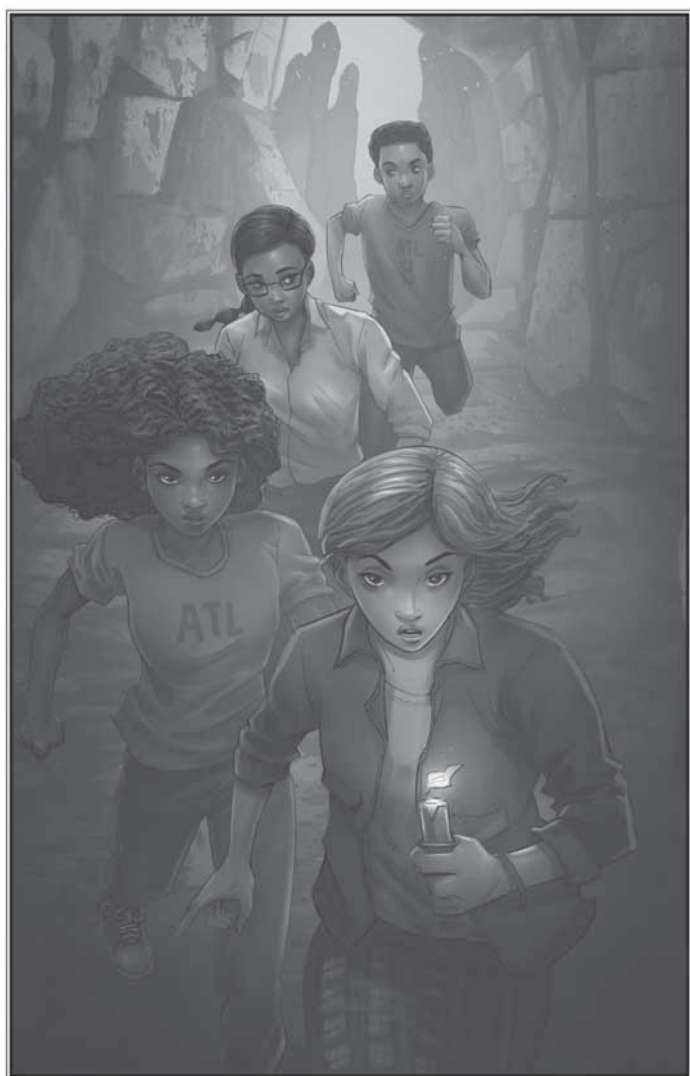
A

~ OBLUDNÉ DIVY ~

Preložila Olga Kralovičová

IKAR

B. B. Alston
AMARI AND THE DESPICABLE WONDERS

Copyright © 2024 by B. B. Alston
Translation © 2025 by Oľga Kralovičová
Jacket art © 2024 by Godwin Akpan
Jacket design by Lisa Vega and Amy Ryan
Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-575-0179-4

*Venujem svojmu ockovi Bruceovi,
ktorý bol vždy príkladom dobrého človeka.*

KEĎ NÁM QUINTON POVEDAL, ŽE SA BUDEME skrývať na nejakom supertajnom mieste, predstavila som si podzemný bunker ďaleko v divočine. Čosi niekde, kde líšky dávajú dobrú noc, ale vybavené špičkovými technológiami – napríklad skenermi odtlačkov prstov a kamerami skrytými v korunách stromov. Možno aj spoľahlivého vlkolaka alebo dvoch, ktorí by všetkých odstrašili – či aspoň niečo podobné.

Takú ochranu by ste čakali od najslávnejšieho špeciálneho agenta v nadprirodzenom svete.

Namiesto toho som sedela so skríženými nohami medzi Jaydenom a Elsie na podlahe v starej motelovej izbe. Boli v nej ružovo-červené pásikavé tapety a manželská posteľ, taká tvrdá, že pohodlnejšie sa sedelo na koberci.

Kým môj brat robil ktoviekde ktoviečo, my traja sme sa tlačili okolo Elsinho notebooku. Na obrazovke horel hotel Vanderbilt a žiarivé plamene a oblaky čierneho dymu zastierali hviezdy nad ním. Uháňali k nemu hasičské autá a sanitky s húkajúcimi sirénami.

Nemohla som odtrhnúť oči od obrazovky, i keď mi vnútornosti zvierala vina a hrôza. *Za to všetko môžem ja.*

Naspodku obrazovky bežal text.

Najnovšie správy: Čarodejníci zaútočili
na americký úrad!

Zatiaľ čo sa titulky dolu opakovali, moderátor situáciu komentoval. „Po nočnom podpálení hotela Vanderbilt, tajného sídla Úradu nadprirodzených vecí v Atlante, sa desiatky známych osobností ocitli v neďalekých nemocniciach. Teraz celý nadprirodzený svet zatajuje dych a mnohí sa obávajú, že tento incident by mohol prerásť do väčšieho konfliktu, ničivého ako staroveká vojna.

Keďže premiér Merlin a Kongres nadprirodzeného sveta sú ešte stále zmrazení v čase, reagovať musí nová výkonná premiérka Elaine Harlowová. Táto funkcia predtým patrila zástupcovi premiéra Banovi, no ten z ničoho nič odstúpil iba pár hodín po útoku. Harlowovej raketový vzostup, najprv na pozície v úrade a teraz do vlády nadprirodzeného sveta, je bezprecedentný.

Pred zmrazením času mnohí oficiálni predstavitelia verili, že stáročná hrozba od čarodejníkov konečne pominula po odstúpení Raoula Moreaua, posledného

žijúceho Nočného brata. Teraz sa však vynoril ďalší čarodejník Dylan Van Helsing ako najnebezpečnejší zločinec nášho sveta. Desivé – hoci nepotvrdené – správy tvrdia, že má za sebou stovky dosiaľ neznámych čarodejníkov...”

My s Jaydenom sme až nadskočili, keď sa počítač s plesknutím zatvoril.

„Dost správ na jeden deň!“ uzavrela Elsie a znepokojene pozrela na mňa. „Nemyslíš si?“

Jayden prikývol. „Začalo to byť trochu deprimujúce.“

„Musíme trčať v tejto motelovej izbe, až kým sa nevráti Quinton,“ zahundrala som. „Môžeme teda aspoň sledovať, čo sa deje.“

„Jasné...” súhlasila Elsie. „Ale odkedy sme ráno prišli, nič iné sme nerobili. Na inonete nie je nič, iba skaza a beznádej. Pokúsme sa chvíľu myslieť na niečo iné.“

„Nechcem myslieť na nič iné,“ pokrútila som hlavou. „Hotel Vanderbilt ľahol popolom, lebo som dovolila Dylanovi vyhrať veľký súboj. Ľudia sú v nemocnici, lebo Vladimirovu korunu má na hlave on a nie ja. Ak ešte niekomu ublíži, musím to vedieť.“

Chcela som notebook znovu otvoriť, no Jayden ho chytil prvý a odtisol ho z môjho dosahu. Zamračila som sa naňho, ale on hľadel na Elsie. Zdalo sa, že medzi nimi prebehol celý rozhovor iba pohľadmi. Skončil sa tým, že Jayden Elsie povzbudzujúco prikývol.

Moja najlepšia priateľka sa zhlboka nadýchlá a otočila sa ku mne. „S Jaydenom sme sa rozprávali a... obávame sa o teba.“

Boli sme celý deň spolu – kedy to stihli, že som o tom nevedela? A čo vlastne o mne hovorili?

„Bola si v kúpeľni...“ začala vysvetľovať Elsie, no zarazila sa. „To nie je dôležité. Väčšinu popoludnia bola tvoja aura modrá a iba sa to zhoršuje. Ja... nie, my si myslíme, že si na seba príliš tvrdá.“

Nemá zmysel to popierať. Ako drakolak Elsie presne vie, ako sa cítim, podľa farby mojej aury, ktorá prezrádza moje emócie. A tak som pokrčila plecami. „Bola som trochu smutná, ale som v pohode. Musím byť, ak máme napraviť moje chyby.“

„Veď o to ide,“ začala Elsie. „Nemôžeš za to, čo sa deje. Nikto nemohol tušiť, že riaditeľka Harlowová používa svoju nadprirodzenú schopnosť, aby ovládala úrad aj premiéra. A veľký súboj nebol spravodlivý – Cozmo ťa donútil vzdať poslednú úlohu. To on odovzdal Dylanovi kontrolu nad Ligou čarodejníkov. Keby Harlowová a Dylan navzájom viedli vojnu, nepadne to na tvoju hlavu.“

„Robila si to najlepšie, čo si mohla,“ dodal Jayden. „Viac nemôžeš žiadať.“

Bola som vďačná, že moji priatelia sa snažia, aby som sa cítila lepšie, no, pravdupovediac, nebola som si istá, či si to zaslúžim. „Moje najlepšie nestačilo. Nedoriadila som nič, čo som toto leto plánovala.“

Jayden pokrútil hlavou. „Ale nie...“

„Áno!“ prerušila som ho, moja frustrácia napokon vybublala. „Merlin a Kongres nadprirodzeného sveta sú stále zmrazení. A keď sa škodoradostne ukázala riaditeľka Harlowová, dokázala som iba ujsť. Els, opustili

sme Laru, nechali sme ju, nech sa bráni sama...“ Zmlkla som a potláčala príval emócií. „A čo všetci ostatní v úrade? Nikto z nich nie je imúnny proti Harlowovej ovládaniu mysle. Možno máte pravdu, že som nespôsobilá, čo sa tam vonku deje, ale mala som šancu to zastaviť a zlyhala som. To nemôžete poprieť.“

Nastalo ticho – očividne ani jeden z mojich priateľov nevedel, čo majú povedať. Nepáčilo sa mi, že som zvýšila hlas – iba čo som sa cítila ešte horšie.

„Prepáčte.“ Vzdychla som si. „Nejde o vás, deká. Po poslednej noci chcem iba ďalšiu šancu dať veci do poriadku. No zatiaľ sme nič neurobili, iba čakáme v motelovej izbe.“

„Quinton mal dôvod, prečo nás sem priviedol,“ Elsie sa postavila na stranu môjho brata. Vedela som, že to urobí.

Elsie bola najväčší fanúšik VanQuishu na planéte. Špeciálni agenti boli vskutku superhrdinovia nadprirodzeného sveta a nikto nebol väčší než VanQuish – teda tím Quinton a Maria Van Helsingová. Keby môj brat mal svoju partnerku namiesto svojej sestry, možno by tam vonku nebol sám. No Harlowová dala Mariu zatknúť pre nič.

„Momentálne to tam pre nás nie je bezpečné,“ pokračovala Elsie. „Zabudla si, že Harlowová nás chcela poslať do Nekonečných hĺbín? Alebo že Dylan sa snažil spáliť nás dve predtým, ako zapálil hotel Vanderbilt?“

„Veď práve Quinton mi povedal, že mám ďalej bojovať,“ namietla som. „Že by som si nemala iba ľahnúť a vzdať sa. Pravdaže, keby to myslel naozaj, zobral by ma so sebou.“

Keď Jayden nadvihol obočie, uvedomila som si, že poslednú vetu som nechtiac povedala nahlas.

„Tak preto si celá nesvoja,“ dovtipil sa. „Správajú sa k tebe ako k decku, keď si si myslela, že budete partnermi.“

Nemohla som si pomôcť, no roztrpčilo ma to. „Možno,“ priznala som.

„To by sa stále ešte mohlo stať,“ povedala Elsie. „Odkedy sa to všetko zosypalo, neprešiel ani deň. My dve sme vymysleli dosť plánov, aby sme vedeli, že na to treba čas. Najmä keď sa rozhoduje, kto má čo urobiť. On pravdepodobne iba chce, aby sme boli v bezpečí, kým nepríde na to, čo ďalej,“ uškrnula sa. „Úplne to chápem, hoci... Vždy keď mi nejaký pokus nevyjde, v prvom rade to chcem skúsiť znova.“

Podoprela som si bradu a vzdychla. „Máte pravdu, no je to ťažké. Prepáčte, že som taká mrzutá.“

Jayden iba pokrčil plecami.

Elsie pokrútila hlavou. „Nemusíš sa ospravedlňovať. Porozprávaj sa s bratom, keď sa vráti. Stavím sa, že má dobrý dôvod, prečo ťa nezapojil.“

Vo vrecku mi zavibroval starý sklápací telefón, ktorý dal Quinton každému z nás. Mrzelo ma, že som sa musela vzdať aplikácií na svojom smartfóne, no tento bol údajne nevystopovateľný.

Nová textová správa od Q.:

Vraciam sa.

„Zdá sa, že onedlho budem mať na to príležitosť,“ ukázala som Jaydenovi a Elsie správu.

„Spýtaj sa ho, či prinesie niečo pod zub,“ požiadal Jayden. „Lebo už umieram od hladu.“

Pozrela som na kopu prázdnych vrecúšok od lupienkov, ktoré ležali na posteli. „Veď si chrúmal Doritos, odkedy sme sem prišli.“

Vzdychol si. „Lupienky sú dobré, ale burgery sú lepšie, oveľa lepšie.“

„Burger by som si dala,“ súhlasila Elsie.

Kým som stihla požiadať o jedlo, telefón mi znova zavibroval.

Nová textová správa od Q.:

Hlavy hore: Po práci sa zastaví mama.

Mama príde sem do motela? Veď už je po desiatej večer. Čo ak ju budú sledovať?

Nútila som sa uvoľniť. Quinton by ju sem nepustil, keby vedel, že je to nebezpečné. Potom mi hlavou preleteli naliehavejšie obavy. Minulú noc sme s Dylanom viedli nepríjemný boj v poslednej úlohe veľkého súboja. A ja som nielenže prehrala, ale keď som prišla do nášho bytu, aj som tak vyzerala. Ešte šťastie, že mama nebola doma a nevidela ma.

Už som sa prezliekla z ošúchanej uniformy junior agentky a zmyla si z vlasov blato a trávu. Dokonca som si odstránila škrabance z rúk a predlaktí pomocou rýchlohojivého gélu z lekárnicky.

No na brade mi ešte ostal škaredý škrabanec. Gél veľmi nezabral – podľa fľašky sa hlbšie rany stratia až o dvanásť hodín.

„Je ti dobre?“ spýtal sa Jayden a hľadel na mňa.

Ukázala som na škrabanec. „Mama je na ceste a rozzúri sa, keď ma uvidí.“

Vystrúhal grimasu. „Veru, pani Petersová sa nemazná, keď ide o teba.“

Zamierila som ku skrini, vzala fľašku rýchlohojivého gélu a zamierila do kúpeľne.

Elsie šla za mnou. „Na fľaške sa píše, že nemáš použiť priveľa.“

„Neprežila som veľký súboj iba preto, aby ma mama zabila.“ Vošla som do kúpeľne a zavrela za sebou dvere.

„Dávaj si pozor, dobre?“ zvolala Elsie.

„Vykonám.“

Zrkadlo bolo špinavé a žiarovka sliepňala. Nebola to najlepšia kombinácia, ale aj tak som sa v ňom dlho obzerala. Bez ohľadu na to, ako som otočila tvár, ten škrabanec bolo vidno spredu a zboka.

Keby som stále mala svoje ilúzie, bolo by ľahké zmeňte svoj výzor. Mohla by som lusknúť prstami a vyzerateľ, ako by som chcela. No prehra vo veľkom súboji ma stála viac ako len korunu – Dylan si zobral aj moju mágiu. Keď som na to pomyslela, zmocnil sa ma hrozný pocit, že nie som celá.

Pretočila som fľašku a znovu si prečítala varovanie.

Upozornenie: Nadmerné množstvo môže spôsobiť nečakané vedľajšie účinky.

Stačilo to, aby ma to odradilo od použitia ďalšieho gélu... Aspoň kým som si znova nepozrela na bradu.

Mama je ešte starostlivejšia než Quinton. Ak si bude myslieť, že som zranená, mohla by bratovi povedať, aby ma zamkol niekde, kde mi nehrozí nebezpečenstvo. No už som mala dosť posedávania – potrebovala som byť vonku a robiť veci, na ktorých záleží.

Naklonila som fľašku, naniesla si trošku gélu na prst, ale odrazu sa mi zakrútila hlava. Zažmurkala som. Zahmlil sa mi zrak a musela som sa pridržať umývadla, aby som udržala rovnováhu.

A vtedy som počula hlas. Slabý, sotva šepot. „*Budeš potrestaná za to, čo si urobila.*“

Prudko som otočila hlavu a prezerala každý kút maličkej kúpeľne. Odštiepené dlaždice na stenách. Roztrhnutý záves na sprche. Záchod, ktorý sotva splachuje.

Bola som tam iba ja.

Hoci som to vedela, aj tak mi srdce v hrudi rýchlo búšilo.

Vedela som, kto to vravel. Spoznala by som ho kdekoľvek.

Dylan Van Helsing.

2

OZVALO SA NÁHLE ZAKLOPANIE NA DVERE a takmer som vyskočila z kože. „Kto je tam?“

„Hm, žeby tvoja najlepšia priateľka?“ zavolala Elsie spoza dverí. „Už si hotová? Musím ti niečo ukázať.“

Je to len Els. Zatvorila som oči a snažila sa upokojiť. „Je odomknuté.“

Elsie vtrhla dnu a sadla si na okraj vane. „Prepáč, že ťa vyrušujem, ale toto musíš vidieť.“ Natiahla ruku a na ramene sa jej vlnili tmavé šupiny, ktoré nahrádzali pokožku. Dračie šupiny. „Precvičovala som to...“ Zmlkla, keď sa nám stretli pohľady. „Amari... tvoja aura je doslova neónovo žltá.“

Trávila som s ňou dosť času, aby som vedela, že čím jasnejšia je aura, tým intenzívnejšie sú emócie. Videla,

aká som vykoľajená. No aj tak som to zľahčovala. „To je nič. Povedz mi o svojej premene.“

„Niečo ťa očividne trápi,“ odpovedala. „Von s tým.“

Chcela som predstierať, že sa nič nestalo, no tajiť niečo pred Elsie nikdy nie je dobré. A tak som sa zhlboka nadýchla a povedala: „Predtým ako si vošla, sa mi zdalo, že niečo počujem. Hlas – jeho hlas.“

Elsie sa chvíľu tvárila zmätene a potom vyvalila oči. „Dylanov?“

Preglgla som a prikývla. „Je to čudné, však?“

„Ja by som použila slovo desivé.“ Elsie sa zachvela. „Si si istá? Čo povedal?“

„Niečo v tom zmysle, že budem potrestaná. Keďže sa ma už niekoľkokrát pokúsil zabiť, vlastne to ani nedáva zmysel.“ Pohľadom som zaletela k rozbitej fľaške s liečivým gélom v umývadle. Musela mi vypadnúť. „Naozaj ma to vydesilo.“

„To vidím.“ Elsie sledovala môj pohľad na umývadlo. „Mohlo by to mať nejaké vysvetlenie.“ Začala ťukať do počítača a naklonila sa k obrazovke. „Vedela som to. Som na internetovej stránke spoločnosti.“ Začala čítať. „Prosím, používajte rýchlohojivý gél iba podľa pokynov. Varovanie: Použitie priveľkého množstva môže spôsobiť nečakané vedľajšie účinky vrátane dočasných, ale mimoriadne hlbokých vrások, flakov zajačej srsti, halucinácií...“

„Lenže ja som ten gél nepoužila,“ namietla som. „Zakrútila sa mi hlava.“

Elsie sa zamračila. „Posielal ti Dylan mentálne správy už predtým?“

Pokrútila som hlavou. „Vždy to bola technomágia – textové správy, zjavoval sa na mojej televíznej obrazovke a podobne.“

„Buď teda našiel nový spôsob, ako sa s tebou spojiť, alebo...“

„Alebo čo?“

„Možno si mala záchvat paniky,“ povedala. „Celý deň si bola mimo.“

„Hovoríš, že to všetko bolo iba v mojej hlave?“

Slabo pokrčila plecami. „Si najsilnejšia osoba, akú poznám, no si pod veľkým tlakom. A navyše sme minulú noc takmer zomreli. Je úplne v poriadku nebyť v poriadku.“

Nebola som si istá, čo mám na to povedať, a tak som iba hlesla: „Na záchvaty paniky nemám čas.“

„Pochybujem, že to tak funguje,“ povedala Elsie. „Asi by sme mali o tom povedať Quintonovi, keď sa vráti.“

„V žiadnom prípade,“ ohradila som sa. A prv než mohla protestovať, dodala som: „Ak sa to zopakuje, hneď mu to poviem. Iba nechcem, aby sa Quinton na mňa pozeral inak pre nejakú náhodu. Môže to, prosím, zatiaľ zostať medzi nami?“

„Nie je to nič, za čo by si sa mala hanbiť,“ povedala Elsie.

„Prosím,“ naliehala som.

„Tak dobre,“ súhlasila Elsie. „Ale beriem ťa za slovo.“

„Jasnačka.“

Ozvalo sa ďalšie zaklopanie. Otočila som sa a videla, ako Jayden strčil hlavu do dverí.

„Quinton sa vrátil. Hovorí, že sa rýchlo chce s nami porozprávať – skôr než sem príde pani Petersová.“ Preletel po nás pohľadom. „Deje sa niečo?“

Elsie sklopila oči.

„Nič,“ povedala som. „Všetko v pohode.“

„Super. Zdá sa, že sa ti s tým škrabancom veľmi nedarilo.“

„Bohužiaľ,“ vzdychla som.

„Ale aj tak si chutná,“ dodal.

Líca mi zahoreli a Jayden zmeravel. Tváril sa, akoby bol radšej niekde inde. „Och... no, myslel som to ako... všeobecne,“ zajachтал. „Vieš, ako... fíha, ten strom je naozaj chutný! Chápeš, čo chcem povedať?“

Zdvihla som obočie. *Ten chlapec ma práve prirovnal k stromu?*

Elsie potlačila úškrn. „Poďme zistiť, čo chce Quinton.“

Môj brat sa skláňal nad dvoma notebookmi na stolíku v kúte motelovej izby. Hoci som sa naňho stále hnevala, že ma nevzal, aj tak som sa musela usmiať. Po dvoch rokoch spánku po hroznej kliatbe bol môj starší brat celkom čulý.

No netváril sa spokojne.

Odkášľala som si. „Ďalšie zlé správy?“

Quinton prikývol, ani neodtrhol pohľad od počítača. „Na nete sa objavil obraz z nočného útoku na hotel Vanderbilt. A nie iba na inonete – je aj na všetkých sociálnych sieťach viditeľného sveta. Nieкто – pravdepodobne nejaký pozorovateľ – má naozaj dobrú fotku Dylana tesne po tom, ako založil oheň.“